HAYAL GEZEGENİ GEZGİNLERİ

“YAZARINI ARAYAN MASAL”

(Çocuk Oyunu)

<u>2 PERDE</u>

İsmail ŞENEL

2003-2004 ANTALYA

KİŞİLER

ANDAY

MERVE

KİTAPCİNİ

HOMURKULAK

ASLAN

AYI

TİLKİ

TAVŞAN

KAKTULA (Dev Orman Büyücüsü)

YAZAR

(**Yazarın notu:** Oyunun bazı bölümlerinde, hayvanların karakterlerine uygun olarak kelimeler bozulmuştur. Bu tür kelimeler *italik* karakterle yazılarak, farklılığı ortaya konmaya çalışılmıştır.)

PERDE 1

SAHNE 1

Masal Kitabının önü.

(MERVE, ANDAY, HOMURKULAK , KİTAPCİNİ)

MERVE: Bu okuduğumuz masal mükemmel. Hele başlangıcını çok sevdim. Bir daha okuyalım, lütfen.

Bir varmış, bir yokmuş.

Bir ormanda bir aslan.

Kralmış ormanda ama,

Oynamayı severmiş.

ANDAY:

Evvel zaman içinde,

Kalbur saman içinde.

Bu ormanda bir ayı

Arkadaşlık peşinde.

MERVE:

Masal, masal maliki.

Bu ormanda bir tilki

Oynamayı çok sever.

Hakemlik de hobisi.

ANDAY:

Masal, masal martladı.

Bir tavşancık atladı.

Ormanın gözcüsüdür.

Aldanmayın boyuna.

MERVE: Ben bu masalı çok sevdim. Yalnız garibime giden bir şey var.

ANDAY: Umarım sen de benim gibi aynı şeyi düşünmüyorsundur...

MERVE: Bu masal yarım kalmış.

ANDAY: Tam da benim düşündüğüm gibi... Bu kadar eğlenceli ve neşeli bir masalın yarım kalması garip.

MERVE: Oysa çok şirin orman hayvanlarını anlatıyordu.

ANDAY: Üstelik anlatım biçimi de çok neşeliydi.

MERVE: Bir anda masal boş beyaz sayfalar şeklinde devam ediyor.

ANDAY: Çok garip, pek bir anlam veremedim. Dahası bu masal bizim okul çalışmamız.

MERVE: Bir şekilde bu masalın sonunu öğrenmeliyiz. Ödevini tamamlayamamış biri olarak, zayıf not almak istemem. Ben hala okulun en çalışkanı olarak kalmak istiyorum. Bunun masalda anlatılanlarla bir ilişkisi olabilir mi?

ANDAY: Önce neşeli ve mutlu bir şekilde eğlenen hayvanlardan söz ediliyordu, değil mi?

MERVE: Evet. Sonrasında tavşan bir haber getiriyor.

ANDAY: Evet, büyücü dev Kaktula'dan bahsettiği yer.

MERVE: Dev Kaktula, ormandaki bütün gücü kendisinde toplamak istiyormuş. Bu ifadeyle birlikte zaten masal da tamamlanamadan sona eriyor.

ANDAY: Masalla bazı gerçekler kesişmiş gibi adeta.

MERVE: İçimde sanki kötü bir şeyler olduğuna dair bir his var.

ANDAY: Sen de işin içyüzünü merak ediyorsun, değil mi?

MERVE: Evet... İstersen birkaç kitaba daha bakalım... Onların durumu nasıl, acaba?

(Merve eline tozlu bir kitap alır ve tozlarını silmeye başlar.)

ANDAY: Ne kadar da toz çıkıyor, o kitaptan!

MERVE: (Merve elindeki kitabı Anday'a verir. Anday tozları silmeye devam eder.)İlginç, bu zamana kadar hiç dikkatimi çekmemişti bu kitap...

ANDAY: Üzerinde ne yazıyor?

MERVE: Hiçbir şey göremiyorum. (Dışarı çıkarken.)Bir dakika içeriden başka bir kitabı alıp geleyim.

(Bir anda kitabın olduğu noktada bir duman yükselmeye başlar. Korkan Anday yavaşça geri çekilmeye başlar.)

ANDAY: Hey, o da ne! Bir garip yaratık…

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Şey, yani... Siz de kimsiniz?

HOMURKULAK: (Kulaklarını gösterir. Anday'ın eline bir kağıt tutuşturur. Sonra ilk ortaya çıktığı yere dönerek, ışık ve dumanlar arasında kaybolur.)Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Ben rüya görüyor olmalıyım. Yarım kalmış bir masal. Sonra ortaya çıkan ve bir anda kaybolan bir üç kulaklı yaratık. Bunlar gerçek olamaz. Bu kesinlikle bir rüya olsa gerek. Ya elime verdiği bu kağıt da ne böyle. Üzerinde bir şey yazıyor. 'KİTAPCİNİ.'

(Anday'ın kağıdı okumasının ardından Homurkulak'ın ortaya çıkıp kaybolduğu aynı noktada tekrar yoğun bir ışık ve duman yoğunluğu oluşur.İçinden garip bir yaratık/uzaylı çıkar.)

KİTAPCİNİ: Merhaba...

ANDAY: Şey... Merhaba!

KİTAPCİNİ: Benden korkmana gerek yok.

ANDAY: Peki sen kimsin...

KİTAPCİNİ: “Hayal Gezegeni”nden geliyorum. Ben kitap ciniyim... Benden korkma. Sana garip gelecek ama ben ve yardımcım sizlere yardım etmeye geldik. Kitapların duygu dolu, sınırsız ve fantastik dünyasından geliyoruz. Görevimiz insanlara dost olmaya çalışan tüm kitaplar gibi sizlere dost olmak ve birlikte hayatın içinde sorunlara çözüm bulmak için Hayal Gezegeni’nden seçilmiş arkadaşınım.

ANDAY: Hayal Gezegeni mi? Bugün olağanüstü bir gün olsa gerek. Neyse ki en azından sen konuşuyorsun. Şey, sahi, ben ilk kez duyuyorum bu gezegeni...

KİTAPCİNİ: Herkes bilmez bu gezegeni, ancak içinde sevgiyi sürekli yaşatanlar bilir.

ANDAY: Ama ben seni tanımıyorum ve sen bir yabancısın. Bir yabancıyla konuşmak şu an bana oldukça garip geliyor.

KİTAPCİNİ: Yabancı mı? Buraya aslında ben sen istediğin ve bana ihtiyaç duyduğun için geldim. Ayrıca bizim gezegenimiz sizin hayallerinizle beslenir. Bunu senin gibi akıllıların kolayca algılaması gerekir.

ANDAY: Çok mu uzaklarda bu gezegen?

KİTAPCİNİ: Bu insanların iç dünyalarının zenginliğine ve niyetlerine bağlı. Biraz önce gördüğün ise bizim gezegenimizin pratik işlerine yardımcı olan üç kulaklı devlerdendi.

ANDAY: Sen onu tanıyorsun demek. O kim ve sen ne istiyorsun?

KİTAPCİNİ: Ben insanları ve özellikle çocukları çok seviyorum. Bir de insanlara yardım etmeyi çok severim. Bak şu antenlerime! Bunlar her şeyi anlayıp çözmeme yardımcı olur. Benim adım "KİTAPCİNİ." Benim gelebilmem için önce ismimi öğrenmen gerekiyordu. Sonra ismimi yüksek sesle tekrarlaman yetiyordu. Bunun için Homurkulak sana yardımcı oldu. Sen ise yapman gereken her şeyi yaptın ve beni bu adımla çağırdığın için hemen geldim. "KİTAPCİNİ."

ANDAY: Bizi bize bizi. Ah... Demek o garip devin verdiği kağıt sayesinde sana seslenebildim. Ama çok güzel adın varmış. Bizi bize bizi.

KİTAPCİNİ: Biraz önce gördüğün benim öncü yardımcım, senin durumun hakkında bilgi edinmek için gelmişti. İçi sevgi yüklü, çevresine saygılı biri olarak seni biz oralardan hep gözlüyorduk zaten. Senin sıkıntılı bir durumla karşı karşıya kaldığını biz, gezegenimizden hissetmiştik. Homurkulak bizzat gelerek bu duruma yakından tanık oldu.

ANDAY: Bu konuda belki de haklısınız. Sahi, biraz önceki devin adı ne ve niye konuşmuyor ve hep gizlenmeye çalışıyor?

KİTAPCİNİ: Onun adı Homurkulak'tır. Bizlerden farklı olarak o gezegenimizin gözle görülebilenlerindendir. Kendini gözlerden saklayabilme yeteneği yoktur. Sadece çok hızlı davranma özelliği vardır. Bu özelliği sayesinde siz insanlar gözlerinizi açıp kapayana kadar, o yapmak istediği işi yapar, bitirir. Şimdi senin halletmek zorunda olduğun sorunla ilgilenelim istersen!

ANDAY: Onun görülebileceğini söyledin. Pekiyi, bu ne demek oluyor şimdi?

KİTAPCİNİ: Sahi, şu an bilmen gereken en önemli şey, senin dışındaki arkadaşların beni göremez. Neyse dönelim şu biraz önceki konuya...

ANDAY: Aslına bakılırsa önemli bir soruna benziyor. Bizim dünyamızda çocuklar masalları çok severler. Şu anda da masallar dünyası anlayamadığımız bir tehdit altında gibi, KİTAPCİNİ. Adın çok hoş biliyor musun?

KİTAPCİNİ: Teşekkürler. Ben de sana bizim dilimizde bir ad takabilir miyim?

ANDAY: Çok hoş olabilir.

KİTAPCİNİ: Bizbizifrak. Nasıl güzel mi?

ANDAY: Biz bizi frak. Sizin dilinizde isimler hep böyle hoş mu olur?

KİTAPCİNİ: Evet, çünkü biz hep mutlu olmak, sevmek ve eğlenmek isteriz. Bu yüzden adlarımız hep kulağa hoş gelsin isteriz.

ANDAY: KİTAPCİNİ.

KİTAPCİNİ: Bizbizifrak. Bir de şunu bilmeni istiyorum. Homurkulak gibi devlerin konuşmasını ancak kendileri ve karşı tarafı anlamak isteyen bizler anlayabiliriz. Sen de birisini gerçekten anlamak istersen eğer, onun ne dediğine değil, nasıl söylediğine bak. O zaman kelimelerin derinliklerinde ne anlamlar yattığını görebileceksin. Bir de kelimelerdeki müzikleri hissettiğinde hayatın anlamının ne kadar da zenginleşebileceğine şahit olacaksın. Fiziksel yapıları konuşmalarına olanak vermiyor. Konuşmalarını geliştiremedikleri için de çok yönlü bir gelişim gösteremediler. İstersen artık senin sorunlarını çözmeye başlayalım.

ANDAY: Dinle o zaman, arkadaşımla beraber okumakta olduğumuz masal bir anda yarıda kesiliyor.

KİTAPCİNİ: Bunu biliyorum, Bizbizifrak.

ANDAY: Bunu nereden biliyorsun ki, KİTAPCİNİ? Ben daha sana tüm olanları anlatmadım ki...

KİTAPCİNİ: Biraz önce de söyledim ya! Ben seninle ilgili her şeyi bilirim. Birini gerçekten sevmek, onu tanımak ve onunla ilgili bilinmesi gereken her şeyi bilmek demektir. Ayrıca şunu iyi bilmen gerekiyor ki, beni, sadece bu dünyada beni görmeyi seçen ve benim seçtiğim çocuk görebilir. Homurkulak benim gibi görüntüsünü gizleme yeteneği olmadığı için de, hep gizlenerek dolaşmak zorunda kalıyor.

ANDAY: Arkadaşlarım veya başka birileri seni asla göremeyecekler mi?

KİTAPCİNİ : Eğer sen istersen, senin istediğin başka kişiler de görebilirler; ama bu ancak girdiğin ilk özel sınavı başarmandan sonra olacak. Fakat bu durumda sana kazandıracağımız bir çok bize özgü ortak yeteneklerinden bazıları kaybolacak.

ANDAY: Hangi yetenekler?

HOMURKULAK: Aslında bu yetenekler senin kendi başarıların sayesinde gerçekleşecek. Bunun için başarmak ve ya başarmayı denemek zorundasın. Tüm bunları başardıktan sonra bize has bir çok yetenek sana geçecek. Buna rağmen bunları başkalarıyla paylaşmak istersen geriye esas sahip olduğun şu anki doğal güçlerin kalacak. İstiyorsan Homurkulak’ı da çağıralım. Hemen geri gelsin! Haydi gel, Homurkulak !

(Yine bir ışık ve duman yoğunluğu oluşur ve içinden Homurkulak çıkar.)

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula?

KİTAPCİNİ: Seni fazla korkutup korkutmadığını soruyor.

ANDAY: Aslında korktum.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

KİTAPCİNİ: Senin çok temiz kalpli ve zeki olduğunu bu yüzden başarıp mutlu olacağını söylüyor.

ANDAY: Sen nasıl anlayabiliyorsun? Sanki her defasında aynı şeyi söylüyor.

KİTAPCİNİ: Her defasında söylemek istediğini farklı bir müzikle söylüyor. Bu da ne demek istediğini açıklamaya yetiyor.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

KİTAPCİNİ: Homurkulak'ı iyi tanıman için birkaç bilgi daha. Homurkulak'ın kurabildiği iki cümle vardır.

ANDAY: Birincisini artık biliyorum. İkincisi ne peki?

KİTAPCİNİ: Homurkulak'ı artık tanıyorsun. Onda görmüş olduğun bu üç kulağında güç vardır. Ama onu asıl güçlü kılan şey önünde bulunan fildişine benzer dişidir. Bunlarla savaştığı kişilere dokunur ve onu alt eder, eğer kulaklarını tamamını kaybederse, bu diş hiçbir işe yaramaz. Sonuçta yeniden bu dişlerin şarj olmasını bekleriz ki bunun için üç gün geçmesi gerekir.

ANDAY: Kafasının arkasındaki şu an dokunduğum bu kırmızı nokta ne oluyor?

HOMURKULAK: (Anday dokunmasıyla kulaklardan biri kopmuştur.) Ditti dibi duvak, ditti dibi duvak, ditti dibi duvak, dulaak.

KİTAPCİNİ: Eyvah, o kırmızı nokta onun en zayıf noktasıdır. Oraya her dokunulduğunda kulaklarından biri gider ve gücü azalır. Neyse ki iki

kulağı daha var. Aman dikkatli olalım bu kulaklar ve burun bize gerekebilir. Gördüğün gibi ikinci cümlesi kulağının kaybolması sonucu ortaya çıkardığı işte bu sestir.

ANDAY: Özür dilerim, Homurkulak. İsteyerek olmadı. Biraz önce bazı yeteneklerden söz ediyordun, KİTAPCİNİ ?

KİTAPCİNİ : Benim, aslında sende de var olan, bazı yeteneklerimi sana aktaracağım. İlgi göstermek ve çözüm bulabilme yetenekleri bunlar. Bendeki bu özelliklerin tek farkı daha fazla gelişmiş olmaları. Bunlara sahip olmak hiç de güç olmayacak. Bunun için başkalarına da yarayacak bir iyilik girişiminde bulunman yeterli olacak.

ANDAY: Özel sınav bu mu?

KİTAPCİNİ : Evet, özel sınav bu! Bu gelişmiş yeteneklerin kalıcı olması için , bu girişimin mutlu sonla noktalanması gerekiyor. Böylece senin özel görevin de tamamlanmış olacak.

SAHNE 2

Masal Kitabının önü.

(MERVE, ANDAY, HOMURKULAK , KİTAPCİNİ)

MERVE: (Sahneye koşarak girer.) Anday, inanmayacaksın ama o yazarın yazdığı ormanlar ve hayvanlar ile ilgili bütün masallar tehlikede. Hepsinin sayfalarında yazılar yok olmaya başlamış bile.

ANDAY: Tam tahmin ettiğimiz gibi. Dinle Merve! Öncelikle sana bazı şeylerden bahsetmek zorundayım. Şimdi sana birisini tanıtacağım. Yalnız korkmanı istemiyorum. Bak şimdi ortaya çıkan şu üç kulaklı, pardon artık iki kulaklı yaratık...

MERVE: Aman Allah'ım, bu da ne böyle?

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Bu, Hayal Gezegenli dostlarımızdan Homurkulak. Bize yardıma gelmiş. Bize ondan zarar gelmez.

MERVE: Şey, merhaba... Nereden çıktı bu? Sonra dur bakalım, dostlarımızdan dedin. Sahi, başka da mı var bunlardan?

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Bu masal sorununu çözmede bize yardım edebilirler. Düşünebiliyor musun, Homurkulak'ın sahip olduğu olağan üstü hızı ve gücü varmış. Bunlar işimize yarayabilir. Diğerine gelince, KİTAPCİNİ'nin çok gelişmiş antenleri ve bilge görünümlü kişiliği birçok çözüm yolunun bulunmasında yararlı olabilir.

MERVE: Bizibizinin mi?

ANDAY: Hayır, yanlış söyledin. Doğrusu Bi-zi-bi-ze-bi-zi olacaktı.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula!

ANDAY: Sana ‘merhaba, iyi günler’ diyor.

MERVE: Şey, merhaba’ Sen nereden anlıyorsun ne dediğini?

ANDAY: Bu biraz uzun hikaye. Öncelikle masalları ve yazarını kurtarmamız lazım. Homurkulak ile ilgili bilgileri bana şu an senin görme olanağın olmadığı KİTAPCİNİ bildirdi. Gönülden ve çok dikkatlice dinlediğimizde onları anlayabileceğimizi söylemişti. Onların konuşmalarında duyduğumuz melodilerdeki farklılıklar, ne söylemek istediklerini ortaya çıkarıyormuş. Bunu bilmemizde fayda var.

MERVE: O zaman beni de anlayabilecektir.

ANDAY: Onun bizi anlamasında zaten sorun yok. Anlama ve izleme yetenekleri çok gelişkin.

MERVE: Hoş geldin.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

MERVE: Peki bu Bizebizibize nerede?

ANDAY: Şu an için onu görmen mümkün değil. Ayrıca onun adını yine yanlış söyledin. Doğrusu Bi-zi-bi-ze-bi-zi.

KİTAPCİNİ : Bu güzel kıza benim adıma ‘merhaba’ de lütfen ve ona da bir an önce görünmekten ve onunla doğrudan konuşabilmekten zevk duyacağımı da söyleyebilirsin.

ANDAY: Ayrıca sana ‘Merhaba’ diyor. Sana da görünmek ve seninle de konuşabilmek istediğini de ayrıca belirtmemi istiyor.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Sorun olan masaldaki büyücü mü?

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Masaldaki ormana mı gideceğiz?

MERVE: Bir masal ormanına nasıl gidebileceğiz ki?

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Masal kitabından gireceğiz ha!

MERVE: Nasıl olabilir ki bu?

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Demek masal kitabının gizli bir kapısı var.

MERVE: Biz orada ne yapabiliriz ki? Orada hayvanlar var. Büyücü dev var.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: O zaman, bu büyücü dev sadece orman ve hayvanlar için değil; insanlar için de tehlikeli demektir.

MERVE: Ben biraz korktum.

ANDAY: İstersen gelmeyebilirsin.

MERVE: Geliyorum.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Yoksa bütün sevdiklerimiz bundan etkilenecek, ha!

MERVE: O zaman anne ve babamız, ayrıca arkadaşlarımız için bunu başarmak zorundayız. Sahi neyi başaracağız biz?

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Masal kitabının kapısından içeri girerek öğreneceğiz bu sorunun cevabını. Haydi bu ilk adımımızı atalım.

HOMURKULAK: (Masal kitabının yanındaki kapıyı açar.)Hobodo dodo, oh bulu bula.

MERVE: Homurkulak geri mi gidiyor?

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

KİTAPCİNİ : Harika, Bizbizifrak. Sen her şeyi algıladın ve çözme girişimini başlattın. Sen çok akıllı olduğunu bir kez daha bize gösterdin. Şimdilik biz gidiyoruz. Açılan kapıdan hemen masalın içine girin ve o özel dünyayı algılaya durun. Biz daha sonra döneceğiz.

ANDAY: Biz ikimiz girelim, onlar daha sonra geleceklermiş.

MERVE: Biraz gücümü ve cesaretimi toplamalıyım.

ANDAY: Haydi, şimdi kapıdan girmemiz gerek. Bu masalı tamamlatmak zorundayız.

MERVE: Çok heyecanlanıyorum. Her şeyden önemlisi okul ödevimizi bitirmek için de bunu başarmalıyız. İşte kapı açıldı... Haydi girelim.

SAHNE 3

Masal Ormanın içi.

(MERVE, ANDAY, HOMURKULAK, KİTAPCİNİ, ASLAN, AYI, TİLKİ, TAVŞAN)

MERVE: Burası masaldaki orman!

ANDAY: Evet, burası masalın geçtiği hayali orman.

MERVE: Hey, hayvanlar da buradalar.

ANDAY: Ama hiç hareket etmiyor bunlar.

MERVE: Masalın tam yarım kaldığı yerde, burada sanki her şey donmuş.

ANDAY: Yanlarına yaklaşsak ne olur. Tehlikeli mi olur? Hey aslan kardeş!

MERVE: Dokunmamanda yarar var. Bence tehlikeli olabilir.

ANDAY: Denemeden göremeyiz. Sonra bu güzel bir masal ve onlar bu masalın güzel kahramanları. Onlardan bir zarar geleceğini sanmıyorum.

MERVE: Yine de dikkatli ol!

ANDAY: Aslan kardeş. Hey! Cevap vermiyor. Bir de dokunarak deneyeyim.

ASLAN: Vaaov vaov.

MERVE: Sesi çıkıyor!

ANDAY: Ama sadece dokununca... Üstelik hareket de etmiyor. Bir daha dokunayım.

ASLAN: Vaaov vaov.

MERVE: Değişen bir şey yok. Ben de ayıya dokunmak istiyorum. Hah, dokundum işte.

AYI: Uhhao gır.

ANDAY: Sanki bir oyun gibi. Hem çok hoş, hem de çok üzücü, değil mi? Şu an hiçbir şey yapamadan böylece kalakalmış durumdalar.

MERVE: Tilkiye de dokunuyorum.

TİLKİ: Hauuv hih hi.

MERVE: Değişen bir şey yok. Bir de tavşana dokun istersen.

ANDAY: Ses çıkarmaları bir açıdan iyi. Bu şu an için hala hayatta olduklarını gösteriyor. Bir şekilde değişik ve sanki derin bir uyku içindeler. Tavşanın durumunu da bir kontrol edelim.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım.

MERVE: Ondan da ses çıkıyor. Güzel, o da hayatta demek. Ne yapacağız şimdi?

ANDAY: Artık KİTAPCİNİ'nin gelmesinin tam sırası. Yine bütün sorunları önce gün ışığına çıkarmak ve sonrasında kararlılıkla hepsini çözmek gerekecek. Umarım ilk sınavımı başarmış sayılırım ve sen de her ikisini de görebileceksin. Çünkü bunu istiyorum.

MERVE: İkisini ben de görebilecek miyim?

(Yine bir ışık ve duman yoğunluğu oluşur ve içinden KİTAPCİNİ ile Homurkulak çıkar.)

ANDAY: İşte geldiler...

MERVE: Evet, bu defa ikisini de görebiliyorum. Yaşasın!

KİTAPCİNİ: Tekrar merhaba... Benim güzel küçük dostlarım, merhaba!

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

MERVE: Merhaba! Hoş geldiniz.

ANDAY: Sanırım, size de çok ihtiyacımız olacak. İyi ki geldiniz?

KİTAPCİNİ: Sevgili küçük dostum, Bizbizifrak. Bilsen, aslında artık bana ihtiyacınız yok; ama size zevkle yardım etmeye her zaman hazırım. Çocukların en sevdiği masalları kurtarmak istemen bile senin cesaretini gösteren ve sınavı başarmanın ilk adımı oldu.

ANDAY: Giderken başkasının da seni görmesine izin verdiğim taktirde, bazı güçlerimi kaybedeceğimi söylemiştin.

MERVE: Benim onu görebilmem uğruna sana kazandırabilecekleri bazı güçlerden vazgeçtin ha! Anday! Sen harika bir arkadaş ve gerçek bir dostsun.

KİTAPCİNİ: Bir şeyi itiraf etmek istiyorum. Onun bu yüceliği ve şu andaki yardım severlik isteği, o güçlerini sürdürmesine olanak verecek. Bu davranışı da zaten onun, bu güçlendirilmiş özelliklerinden birisi artık. Onun hayatında karşısına çıkacağı sınavlarla mücadele azmi ve iyilik etme kararlılığı bu güçlerini hep tazeleyecek. Hele sen güzel kız, onun yanında iyi şeyler istediğin sürece bu güç senin de gücün sayılır.

MERVE: Gerçekten mi? Buna çok sevindim. Artık kendimi bu konuda suçlamama gerek kalmadı.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Her şeyi öğrendiniz demek. Biz hayvanları kontrol ettik. Ölmemişler ama hareket yeteneklerini kaybetmişler.

MERVE: Onlara dokunduğumuzda seslerini çıkarabiliyorlar.

KİTAPCİNİ: Onlardan mesajınızı almışsınız, cici kız ve Bizbizifrak. Onların nasıl olmasını diliyorsanız, ne yapmanız gerektiğini de biliyorsunuz. İstekte bulunun. İstekte bulunun ki sizin isteklerinizle eski hallerine

dönebilsinler. Görüldüğü gibi büyücü dev, hepsini geçici bir süre için etkisiz hale getirmiş.

MERVE: Bütün hayvanların canlanıp olanları anlatmasını sağlamalıyız. Böylece yazarın ne olduğunu ve masalı neden yarım bıraktığını da anlarız.

ANDAY: Evet hayvan kardeşler! Lütfen uyanın ve sizi etkisi altında tutan kötü şeylerden kurtulun.

MERVE: Bu hem sizler için, hem de bizim için çok güzel olacak.

ASLAN: Vaaov vaov.

AYI: Uhhao gır.

TİLKİ: Hauuv hih hi.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım.

MERVE: Hareket ediyorlar. Ne dediklerini nasıl anlayacağız.

KİTAPCİNİ: Onlar beni göremeyecekler. Dolayısıyla ben onlardan istekte bulunamayacağım. Bunu başarmak da size düşüyor. Onların konuşmasını sağlamak da sizin isteklerinizle mümkün olacak.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Hepinize merhaba! Bize olanları anlatır mısınız? Bunu sizden istemek mecburiyetindeyim.

MERVE: Konuşun ki sizleri anlayabilelim ve yardım edelim.

SAHNE 4

(MERVE, ANDAY, HOMURKULAK, KİTAPCİNİ, ASLAN, AYI, TİLKİ, TAVŞAN)

ASLAN: Vaaov vaov. Beni *taanıyorsunuz*. Ben bu ormanın kralıyım.

MERVE: İlk defa bir aslan kralla tanışıyorum. Ben de Merve.

KİTAPCİNİ: Beni tanıştırmanıza gerek yok. Beni göremezler.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Bu da Homurkulak. Sizin için elinden gelen her şeyi yapacağını söylüyor. Benim adım ise Anday.

AYI: Uhhao gır. Ben de sizleri tanıdığıma sevindim. Ben de bu *oormanın* ayısıyım.

TİLKİ: Hauuv hih hi. Beni hepinizin tanıması lazım. Dünyanın en *kuurnaz* hayvanı tilkiyim ben.

MERVE: Bu defa kurnazlığınız bir işe yaramamış. Hepiniz teslim alınmışsınız.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. Ben de *bıcırr* tavşanım. Sizin bahsettiğiniz öykü o kadar basit bir öykü değil.

ANDAY: Bu masal neden yarım kaldı?

MERVE: Sizi nasıl yenebildi?

ASLAN: Vaaov vaov. *Yaazar* büyücü tarafından sarayının zindanına atıldı. Bu yüzden masalımız yarım kaldı. Ben bu orman için yaratılmışım. Ormanımızı asla terk etmem.

AYI: Uhhao gır. Ben de bu *oormanı* çok seviyorum. Burayı kaybetmek istemiyorum.

TİLKİ: Hauuv hih hi. Kim *yuuvasını* kaybetmek ister ki? Ben de ormanı kaybetmek istemiyorum.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. Büyücü döndüğünden *berri* ben gönüllü bekçilik yapıyorum. Ona karşı savaşmaya bile hazırız. Yazar tarafından bunun yönteminin bize gösterilmesini bekliyorduk ki, tam bu sırada büyücü dev Kaktula onu kaçırdı.

KİTAPCİNİ: Korkularının nedenini tam olarak neden öğrenmiyorsunuz?

ANDAY: Sizler tam olarak bu büyücüden neden korkuyorsunuz?

ASLAN: Vaaov vaov. Biz *daaha* önce bu büyücüyü ormandan kovmuştuk. Şimdi geri döndü. Bu geri dönüşünde daha da güçlü döndü.

AYI: Uhhao gır. Bu büyücü şimdi *oormanı* ele geçirmeye çalışıyor.

TİLKİ: Hauuv hih hi. Sadece ele geçirmeye çalışmıyor. Sonrasında ormanı tamamen ortadan kaldırmaya niyetli. Onun bu ormanda büyük bir savaş gücü kuracağını öğrendik.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. Büyücüyü *orrtadan* kaldırmak için bir plan yaptık. Bunun için bir oyun düzenlemiştik. Büyücüyü bu oyunun içinde ortadan kaldıracaktık ki o bizim oyunumuzu bozdu.

KİTAPCİNİ: O büyücüyü ortadan kaldırmak yetmez. Onların burada alternatif bir şeyler yaparak, ormanı gerçekten sahiplenmeleri gerekir.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Sizler ormanınızı daha ilginç, daha güzel bir duruma getirmeyi neden düşünmüyorsunuz. Böylece ormana gerçekten sahip çıkmış olacaksınız. Bu sayede büyücünün ormana yönelik yapacağı her çeşit

girişimin herkes tarafından ne kadar kötü amaçlı olduğu da anlaşılır.

Böylece bir daha asla yeniden deneme fırsatı bulamaz.

MERVE: Herkesin imreneceği çok güzel bir şeyler yapabilirsiniz.

ASLAN: Vaaov vaov.

Çok güzel çok orijinal bir yer.

Eğlence olmalı o zaman

Eğlence her şeyden önce

AYI: Uhhao gır.

Ormanımız neşe yeri.

Bunu herkes görmeli.

TİLKİ: Hauuv hih hi.

Ormanımızda herkes mutludur

Bu herkesçe bilinmeli.

Hep birlikte yöneteceğiz biz bu güzel yeri

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım.

Herkes bu yere imrenmeli.

Bu orman eğlence merkezinden başka ne olabilir ki?

KİTAPCİNİ: İşte çözüm bulundu bile.

ANDAY: Bu merkezin kahramanları ve sahipleri de buranın yerlisi siz hayvanlar olmalısınız. Herkes sizi görmek için buraya gelir ve ormanı koruyup sahiplenirsiniz.

ASLAN: Vaaov vaov. O *zaaman* yarım kalan masalımızı bitirmeliyiz.

AYI: Uhhao gır. Ben masalı unutmuşum. Hiçbir şey *hatırlayamıyoorum*.

TİLKİ: Hauuv hih hi. Yazar gelene kadar eski bölümü hatırlamaya çalışıp oynamalıyız.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. Ben masalın adını *hatırrlıyorum*. Adı “Ormanda Yaşam”dır.

KİTAPCİNİ: Hatırlamalarına yardımcı olabiliriz, değil mi Bizbizifrak?

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: O zaman oyunun başını hatırlamaya çalışın ve kaldığınız yere kadarki bölümü yeniden canlandırın. Hem biz de masalı canlandırılmış haliyle görürüz.

MERVE: Rol dağılımınızı hemen yaparsınız, seyredecek seyircileriniz de hazır.

ASLAN: Vaaov vaov. Ben *haatırladım* bile.

AYI: Uhhao gır. Yaşasın, ben de.

TİLKİ: Hauuv hih hi. Ben *uunuttuğuma* da emin değilim ya neyse...

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. Yaşasın yeniden *başlıyorruz*.

ASLAN: Vaaov vaov. Herkes yerini *aalsın*.

SAHNE 5

(MERVE, ANDAY, HOMURKULAK, KİTAPCİNİ, ASLAN, AYI, TİLKİ, TAVŞAN, KAKTULA, YAZAR)

ASLAN: Vaaov vaov. İşte oyunumuz *baaşlıyor*.

AYI: Uhhao gır. Masalda geçen yer bizim *oormanımız*.

TİLKİ: Hauuv hih hi. Büyücüye karşı bir *oyuun* oynayarak, onu ortadan kaldırmak niyetimiz.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. Masal bu ya, *orrmanlar* kralının canı sıkılır.

ASLAN: Vaaov vaov. Benim *caanım* çok sıkılıyor.

AYI: Uhhao gır. Size nasıl yardımcı *oolabilirim* kralım?

ASLAN: Vaaov vaov. *Caanımızın* sıkıntısını giderecek bir şeyler yapalım; ama ben eğlenmeliyim.

AYI: Uhhao gır. *Oo* zaman bilek güreşi yapalım.

TİLKİ: Hauuv hih hi. Ben de *oyuunun* kuralı gereği hakemlik yapayım.

ASLAN: Vaaov vaov. Çok güzel bir oyun bu.

AYI: Uhhao gır. Efendim, her zaman siz galip *geliyoorsunuz.*

TİLKİ: Hauuv hih hi. Ben de bir şekilde *kuurallara* uygun olarak kralımızın galip gelmesi için kurallar üzerinde hafif değişiklikler yapıyorum. Yoksa oyunun sonrasında, canımızı sıkacak gelişmeler olabiliyor.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. *Orrmanın* büyücüsü bu tarafa doğru geliyor.

ASLAN: Vaaov vaov. Bütün *haayvanları* toplamaya vaktimiz de yetmeyecek.

AYI: Uhhao gır. Biz bir daha mücadele etmeyi deneyelim. *Oormanı* terk edemeyiz.

TİLKİ: Hauuv hih hi. *Buu* daha tehlikeli olabilir. Onun büyü gücü hepimizi yok etmeye yeter.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. *Yazarrımızla* anlaşarak Kaktula devi konuşturup, onun kötü yüzünü herkese gösterebiliriz. Bu sayede herkes bizim yanımızda yer alır.

KAKTULA: Bu defa benimle baş edemeyeceksiniz. Ya yenileceksiniz, ya da yenileceksiniz. Aksi taktirde ben sonsuzluğa dek gücümü terk edeceğim.

ASLAN: Vaaov vaov. Bu ormaanı ele geçirmek için önce beni yenmen gerekecek.

KAKTULA: Ormanların gücü adına. Benim senle kavga yapacak kadar saf olduğumu mu düşünüyorsun, be hey sakallı kukla. Kakala tukula, ey bu masalın hayvanları sakinleşiniz, terk etsin sizi, savunma güçleriniz.

AYI: Uhhao gır. Bizi yook etmeden ormanı ele geçiremezsin.

KAKTULA: Şu aşamada, sizleri yok etmek gibi bir niyetim yok, buna şimdilik gerek yok. Ayrıca ileride bana lazım olacaksınız. Sizler derin bir uykuya dalın yeter, bana güneşli günlerin eşliği yeter. Sizler derin uykudayken uyanmasız, ben asıl işimi görürüm sessizce ve derinden.

TİLKİ: Hauuv hih hi. Nedir ki *buu* asıl iş?

KAKTULA: Ben ormanı ele geçirirken, sizler emrime gireceksiniz ve bütün ağaçlar sözümü dinleyecek ve bütün ormana sahip olacağım. Bütün bir orman benim emrimde olacak. Böylece ormanın bütün ağaçlarını savaş kulelerini yapmada kullanacağım. En güçlü ve tek hakim ben olacağım.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. Sen öyle san, bu masalın *yazarrının* buna izin vereceğini hiç sanmıyorum.

KAKTULA: Teşekkürler, saf tavşancık. Ben sizlerle uğraşırken zamanın gereği, bu ayrıntıyı atlamıştım doğrusu. Masalın gidişatını ele almalıyım kesinlikle, başkasına bırakamam bu önemli işimi. Şu yazarcığınızı zindanıma götürüp öncelikle aradan çıkartmalıyım hemen.

ASLAN: Vaaov vaov. *Aarkadaşlar* en azından buna engel olalım.

KAKTULA: Farkında değil misiniz ki, uzunca bir süredir masal sizin istediğiniz şekilde gelişmemekte. Yazarınızı zaten uyutmuştum. Şu an onun uyanıp da her şeyi eski haline sokmaması için onu alıp, hemen zindanıma götürmeliyim. İşimi bitirene kadar da onu orada tutmalıyım.

AYI: Uhhao gır. *Oonu* bulmak o kadar da kolay olmayacak.

KAKTULA: Şu kitabın kenarında uyumakta olan, yazarınız değil mi ki? Kakala tukula, önce hepiniz şöylece bir uyuyun bakalım. Kakala tukula, gel bakalım sen de sevgili masal yazarı. Beni takip et! Sadece istediklerimi yap! (Yazar ile çıkar.)

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. İşte masal *burrada* böylece kesildi.

ASLAN: Vaaov vaov. *Maasalımızın* bundan sonrasını yazarı kurtardıktan sonra iyi bir şekilde sonuçlandırmak istiyoruz. Böylece ormanımız yine neşeli, yine güvenilir bir hale gelecek.

AYI: Uhhao gır. Bu *ooyunu* burada kesmeliyiz ve harekete geçmeliyiz yoksa her şey büyücü dev Kaktula’nın istediği biçimde şekillenecek.

KİTAPCİNİ: Her şey anlaşılmış durumda.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Yazarı Kaktula'nın elinden kurtarmak için biz hemen harekete geçiyoruz. Sizler bizden haber bekleyin. Size ihtiyacımız olduğunda, burada olun ki sizi hemen bulabilelim.

MERVE: O zaman Masal Ormanından çıkıp, Kaktula'nın zindanına gidelim. Bu arada arkadaşlarımız biraz dinlensin.

PERDE 2

SAHNE 6

Saray.

(MERVE, ANDAY, HOMURKULAK, KİTAPCİNİ, KAKTULA(SESİ İLE),)

MERVE: Anday, hala kapıyı açamıyor muyuz?

ANDAY: Bu saraya bu kapıdan başka giriş var mıdır, acaba? Bu kapının sapı yok.

KİTAPCİNİ: Önce bu kapının sırrını çözmek gerek.

MERVE: Bu kapının bir yerlerinde dokunulduğunda, belki harekete geçirici bir mekanizma vardır.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Ben her yerine dokunayım. Görüyorsunuz hiçbir gelişme yok.

MERVE: Bir de tıklatmayı dene, istersen.

ANDAY: Her yerine tıklamıştım, ama değişen hiçbir şey yok.

KİTAPCİNİ: Belli ki bu kapı, büyücü dev Kaktula'nın sözleriyle harekete geçiyor.

ANDAY: Masalda kullandığı sözler... Aklıma gelmiyor.

MERVE: Ben hatırladım. 'Kakala tukula' idi.

KİTAPCİNİ: Bu sözlerin devamını getirin. Böylece sonuca ulaşabilme şansına sahip olursunuz.

ANDAY: Kakala tukula, açılmanı istiyorum kapı.

KAKTULA'NIN SESİ: Her sese açılmaz bu kapı.

ANDAY: Kakala tukula, sırrını söyle.

KAKTULA’NIN SESİ: Sır söylenmez, bilmece çözülür.

ANDAY: Bilmece mi! Kakala tukula, sor bilmeceni.

KAKTULA’NIN SESİ:

Ormanların efendisi...

Bilin bakalım hangisi?

Çok güçlüdür ama çok korkak...

Ona dayanacak artık asla çıkmayacak.

Bilin bakalım, şimdi güçlerin en büyüğü kimin elindedir?

Unutmayın sadece bir şansınız var. Bir defada bilirseniz, içeriye girebilirsiniz. Aksi taktirde, çekip gidersiniz. Bir daha asla geri dönme şansı elde edemezsiniz.

KİTAPCİNİ: Bana yanıt çok basit gibi geldi. Buna rağmen önce bir tartışın derim.

ANDAY: Bu soruyu soran kendisini tanıtıyor gibime geldi.

MERVE: Bence de sorunun cevabı, soranın kendisi.

KİTAPCİNİ: Sadece kendini övmek için uydurulmuş bir bilmece bu. Gerçekten de korkaklığının yanında, zayıf bir dev bu. Bu yüzden kendini övme ihtiyacı hissediyor.

MERVE: Bu kadar basit bir sorunun içinde başka bir iş olmasın.

KİTAPCİNİ: Bu demektir ki rakibimiz, gözümüzde büyüttüğümüz kadar da zeki birisi değil.

ANDAY: Ben de aynı fikirdeyim. Cevabı verebilirim. Önce size bir sorum var.

KAKTULA’NIN SESİ: Önce cevabı verin, sonra içeri girebilmenin yanında zaten soru sorma hakkını da elde edebileceksiniz.

ANDAY: Cevabı veriyorum. Yanıt sizsiniz. Yani ormanın büyücüsü Dev Kaktula.

MERVE: Hiçbir hareket yok.

KAKTULA’NIN SESİ: Siz çok zekisiniz. Cevabı bildiniz. Artık içeri girebilirsiniz. İsterseniz şimdi sorunuzu da yöneltebilirsiniz.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Gerek kalmadı. Girebilirsiniz dediğine göre hepimiz girebileceğiz demektir. Bunu soracaktım.

MERVE: Kapı açılmaya başladı. Haydi içeri girelim.

KAKTULA’NIN SESİ: Girin bakalım. Girmek kadar, çıkmak da kolay olabilecek mi? Göreceğiz bakalım, benimle baş etmek nice kolaydır?

SAHNE 7

(MERVE, ANDAY, HOMURKULAK, KİTAPCİNİ, KAKTULA, YAZAR)

KAKTULA: İçeri girmeyi başaran siz yabancılar! Kibarlık yapıp size hoş geldiniz demeyeceğim. Ancak cevap vermeniz gereken bir sorum var. Benden izinsiz ve davetsiz, ne işiniz var benim sarayımda? Ne istiyorsunuz?

ANDAY: Biz buraya size ait olmayan bir şeyi geri almaya geldik.

KAKTULA: Burada ben alt edilmedikten sonra her şey bana aittir. Hatta sizler bile... Ben ormanın büyücü devi Kaktula'yım. Buradaki herkes benim kölemdir.

KİTAPCİNİ: Alt etmekten ne kastettiğini hemen öğrenmemiz gerek.

ANDAY: Seni her konuda alt edeceğimizi garanti edebilirim.

KAKTULA: İki küçük çocuk, ve bir tane de ne olduğu belirsiz bir garip kulaklı. Çağlara ve zamanlara meydan okuyan beni siz mi alt edeceksiniz?

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Şimdilik kızma, Homurkulak. Birazdan ona dersini vereceğiz. Senin gibi bir dostumuzla ve biz insanlarla dalga geçmenin ne demek olduğunu öğrenecek.

MERVE: Siz daha, insanların istediklerinde neler başarabileceklerini bilmiyorsunuz, demek ki! Bizler dünyayı her gün biraz daha güzele götürmekte kararlı insanlarız.

KAKTULA: Cesaretli yaratıklara da bayılırım doğrusu. Çok akıllı biri olarak, ben yenemeyeceğim kimseye kafa tutmam. Ancak çok kolay

rakiplerle mücadele ederim, üstelik kendi kurallarımla. Sizler benim içim kolay lokmalarsınız.

MERVE: Bizde bir atasözü vardır. Her kuşun eti yenmez, diye.

KAKTULA: O zaman beni iyi dinleyin, ey cesur zayıflar. Bu saraya girmek aslında zordur. Siz ki bilmeceyi çözmekle girmeyi başardınız. Şimdi de Saray Olimpiyatlarında beni ya yenersiniz; ya da ebediyen şu gördüğünüz yazar gibi benim kölelerimden biri olursunuz.

ANDAY: Biz senin istediğin her şartta mücadeleye hazırız.

KİTAPCİNİ: Tabii ki kendi yöntemlerimizle...

KAKTULA: Sizin içinizde bir kişi daha mı var?

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Kaktula’nın gözleri de bozuk anlaşılan.

MERVE: Bizi daha fazla oyalamayın da yapılacak olanları söyleyin. Sizi yenmek için hepimiz sabırsızlanıyoruz.

KAKTULA: İlk karşılaşma yetenek ile ilgili olacak. Daha sonra bir bilgi yarışması. Finalinde bir güç ve kuvvet yarışması.

KİTAPCİNİ: Herkes kendine bir alanda bir konu seçsin.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Anlaşıldı, Homurkulak. Sen güç ve kuvvet müsabakasına katılıyorsun.

MERVE: Ben de bilgi yarışmasına katılmak istiyorum.

ANDAY: Bana da yetenek yarışması kaldı. Benim için hiç kolay olmayacak, ama denemenin başarmak kadar önemli olduğunu biliyorum.

KİTAPCİNİ: Merak etme, benim görünmez halimle sana yeterince yardımcı olabileceğim.

KAKTULA: O zaman yetenek yarışmasıyla başlıyoruz. Yetenek yarışmasındaki rakibim karşıma çıksın.

ANDAY: Ben hazırım.

KAKTULA: Bütün yarışmalardan önce, adil ve centilmence bir yarışma olsun dileği olur, ama ben bu dilekte bulunmuyorum. Sizlerle zaten adil bir yarışma asla düşünülemez. Zayıf ve zavallı varlıklar.

ANDAY: Adil ve centilmence olmaması iyi. Hiç değilse vicdan azabı çekmeme neden olmayacak.

KİTAPCİNİ: Ne de olsa kuralı belirleyen o.

KAKTULA: Şimdi yapılması gerekenleri gösteriyorum. Bu çuvalın içindeki balonları çıkartıyorum. Her iki taraf da buradaki balonlardan, beş adetini bu çemberin içinden geçirecek. Beş adet balonu sırasıyla kusursuz bir şekilde geçiren bu bölümü başarmış sayılacak. İlk balonu ben atıyorum, ve işte girdi. 1-0.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

MERVE: Balon atıldığında, o çemberden kolay kolay geçmez. Rüzgar onu başka yerlere uçurabilir.

ANDAY: Önemli değil arkadaşlar. Onun boyunun yeterince uzun olması onun için bir avantaj. Ama bu bizim de başaramayacağımız anlamına gelmiyor.

KİTAPCİNİ: Balonu kap ve omzuma atla. Gerisi balonu içeriye bırakmana kalıyor.

KAKTULA: Hey, bu çocuk nasıl da yükseliyor böyle, sanki altında birisi var. 1-1.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

MERVE: Hey, çak Homurkulak.

KAKTULA: Benim yenilmez biri olduğumu göreceksiniz. İkinci balonu da atıyorum, ve işte yine girdi. 2-1.

KİTAPCİNİ: Bu taktik tuttu. Yine aynı şekilde devam ediyoruz.

ANDAY: İşte Sayın Kaktula. Yine beraberliği sağladık. 2-2

KAKTULA: Anlayamadığım bir şeyler oluyor. Ben kendi işime bakarım. Üçüncü balon da işler değişecek, göreceksiniz, ve işte yine sayı. 3-2.

ANDAY: Sizin boyunuz uzunsa, bizde de yükselme yeteneği var. Sonuç yine eşitlik, 3-3.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

MERVE: Kaktula hiç sayı kaçırmayacak gibi görünüyor.

KAKTULA: Hop ve 4-3.

ANDAY: Bu iş bizim için de çok kolay. 4-4.

KAKTULA: Bu işte bir iş var ama ne? Balonlar normalde bu kadar düzenli bir şekilde gitmezdi. Atmaya çalışanlar, en az birini kaçırırlardı. Atışları rüzgarın azizliğine uğrardı. Boyuma göre olan bu potada hep ben kazanırdım. Bu çocuk sinirlerimi bozmaya başladı. İşte 5-4. Bu defa da atarsan ilk bölümde beraberlik olacağından, bir sonraki yarışmaya katılma hakkını elde edebileceksiniz.

KİTAPCİNİ: : Sadece sakin olman yetiyor, Bizbizifrak.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Ve sayı. 5-5. Şimdi de sıra sende, Merve.

SAHNE 8

(MERVE, ANDAY, HOMURKULAK, KİTAPCİNİ, KAKTULA, YAZAR)

KAKTULA: İlk aşama tamamlandı. Şimdi bilgi yarışmasını başlatıyorum. Konu ormanla ilgili. Yarışmacı gelsin. Bilgilerinizi bir ölçeyim bakayım. Umarım bilemezsiniz de hizmetkarlarım çoğalır.

ANDAY: Ormanla ilgili bilgilerin yeterli mi ki Merve?

MERVE: Biliyorsun ben boş vakitlerimde oyun saatim bittikten sonra bol bol okurum. KİTAPCİNİ gerekirse beni de destekler, değil mi? Ben hazırım, Kaktula.

KAKTULA: O zaman geç bakalım şu taşların arkasına. Onlardan uzak dur ki, kopya çekemeyesin.

MERVE: Ben hazırım.

KAKTULA: Birinci sorunu soruyorum. Orman kebabı nedir?

MERVE: Bir çeşit etli kebaptır.

KAKTULA: Bu kadarı yetmez. İçinde neler var? Hepsini söylemen gerekir. Yoksa bilememiş kabul edileceksin. Hah ha!

KİTAPCİNİ: Homurkulak'ı iyi izle ve sözlerinden çıkarmaya çalış.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

KAKTULA: Sen orada ne söylüyorsun?

ANDAY: Sıkılmış da şarkı söylüyor.

MERVE: İçinde soğan, bezelye, patates, havuç...

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

MERVE: Domates, kekik, su, tuz ve koyun eti bulunur.

KAKTULA: İlk soruyu bildiğin için ikinci soruyu soruyorum. Orman gibi diye hangi insanlara denir?

KİTAPCİNİ: Kaktula’ya bak ve anlat.

MERVE: Saçı, sakalı, kaşı birbirine karışmış insanlara denir.

KAKTULA: Bu soruyu da bildin.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Yaşasın, Merve çok iyi gidiyorsun. Dikkatini sakın dağıtma. Başaracağına inanıyorum.

MERVE: Ben yine hazırım.

KAKTULA: Bu son soru. Şimdiye kadar kimse bu soruyu bilememiştir. Eminim ki sen de bilemeyeceksin. Ormanbahçivanı adı ne için kullanılır?

KİTAPCİNİ: Bunda bir şaşırtma olsa gerek. Sen iyice düşün. Ben evdeki ansiklopedilerinize uzaktan bir göz taraması yapayım.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Bunun bir insan olmadığı kesin.

KAKTULA: Siz konuşmayın.

KİTAPCİNİ: Elimin içine iyice bak, cici kız. Ansiklopediden ilgili maddenin yansımasını yapıyorum.

MERVE: Ormanda zararlı sayılan iki böcek türünün ortak adıdır.

KAKTULA: Neden zararlı olduğunu daha söylemedin.

KİTAPCİNİ: Diğer elime de bak.

MERVE: Özellikle çam sürgünlerinin kırılmasına sebep olurlar.

KAKTULA: Onlar benim tam sevdiğim türde hayvanlardır. Daha onların Latince’de hangi familyaya ait olduğunu bile bilemiyorsun. Doğru kabul edemeyeceğim.

KİTAPCİNİ: Scolytidae familyası.

MERVE: Scolytidae familyası.

KAKTULA: Olamaz, olamaz bu ya! Bilgi yarışmasını da kazandınız.

ANDAY: Harikaydın Merve.

MERVE: Biliyorsun biz bir ekibiz.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Biliyorum, senin sıran geliyor. Sahi orman kebabını nasıl bu kadar iyi biliyordun?

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

KİTAPCİNİ: Daha önce izlediği dünyalılardan biri de aşçıydı. Bu yüzden, yemezse de bir çok dünya yemeklerini iyi bilir.

SAHNE 9

(MERVE, ANDAY, HOMURKULAK, KİTAPCİNİ, KAKTULA, YAZAR)

KAKTULA: Şimdi son bölüme geldik. Bu defa beni yenmek zorundasınız. Kuralları bilmeniz gerekiyor. Ben her tarafınıza vurabilirim. Sizin yarışmacınız sadece göğsüme değebilir. Aksi taktirde yenilmiş sayılır. Ben her çeşit alet kullanabilirim. Siz ise hiçbir alet kullanamayacaksınız. Sadece kendi doğal organlarınızı kullanabileceksiniz.

ANDAY: Bu tam bir adaletsizlik.

MERVE: Haksızlık.

KİTAPCİNİ: Homurkulak'ın yeteneklerini unutmuşa benziyorsunuz. Onun hızına ulaşmak için Kaktula'nın daha bir fırın ekmek yemesi gerekir.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Arkasındaki kırmızı noktasını koruması gerekmez mi?.

KAKTULA: Beni yenebilmeniz için üç defa beni yere devirmeniz gerekecek. Ben ise bir defa devirdiğimde yarışma bitmiş olacak.

KİTAPCİNİ: Üçüncü kez düştüğünde yenilmiş olacağı gibi, bütün gücünü de bize teslim etmesi gerektiğini unutmasın.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Üçüncü kez düştüğünüzde, gücünüzü de tüketmiş olacaksınız.

KAKTULA: Bu kolay kolay olmayacak.

ANDAY: Sarayı da bize bırakacaksın.

MERVE: Sarayı mı? Biz ne yapacağız ki sarayı?

ANDAY: Göreceksin. Saray gerçek yerini ve değerini bulacak.

KAKTULA: Kabul ediyorum. Ben kazandığımda sizlerin zaten hiçbir söz hakkı kalmayacak.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Biz hazırız. İşte rakibiniz karşınıza çıktı.

KAKTULA: Yaklaş bakalım yanıma, garip kılıklı varlık.

HOMURKULAK: (Herkes donmuş bir vaziyetteyken, Homurkulak sahnenin bir ucuna geçer.) Hobodo dodo, oh bulu bula.

KAKTULA: Sen ne zaman geçtin oraya.

HOMURKULAK: (Herkes donmuş bir vaziyetteyken, Homurkulak Kaktula'nın yanına gelir ve dişini deve değdirerek yere düşürür.) Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Yaşasın ilk canı gitti.

MERVE: Homurkulak onun diğer iki canını da alırsın, sen.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

KAKTULA: Ne oluyor? Ne oldu bana?

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

KAKTULA: Görürsün şimdi, hodoyu modoyu. Seni mahvedeceğim, garip kulaklı yaratık.

HOMURKULAK: (Herkes donmuş bir vaziyetteyken, Homurkulak sahnenin diğer ucuna geçer.) Hobodo dodo, oh bulu bula.

KAKTULA: Sen yine aynı numarayı yapıyorsun demek, yine çok hızlı kaçtın oraya. Bu defa ani gelişine karşı hazırlıklıyım.

HOMURKULAK: (Herkes donmuş bir vaziyetteyken, Homurkulak Kaktula'nın yanına gelir fakat Kaktula Homurkulak'tan kurtulmak isterken farkında olmadan eliyle arkasına dokunur. Homurkulak'ın tek kulağı kalır. Buna rağmen dişini deve değdirerek bir kez daha yere düşürür.) Ditti dibi duvak, ditti dibi duvak, ditti dibi duvak, dulaak.

KAKTULA: Ne oluyor bana? Ne oldu buna? Bir şey yaptım ama ne? Son kez alt edilmeden bunu bir daha yapmalıyım.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Kulağının biri kaldı.

MERVE: Bir şey olmayacak, değil mi?

KİTAPCİNİ: Şu an için üç kulağından iki tanesi yenilenmek zorunda kalacak. Enerjisinin sadece üçte ikisi gitti demektir. Homurkulak şimdi daha dikkatli olman gerekecek.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

KAKTULA: Şimdi bakıyorum, o kadar hızlı uzaklaşamıyorsun.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

KAKTULA: Şu dişinden yakalayıp seni bir yere sereyim hele.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

KAKTULA: (Homurkulak'ın dişine dokunur dokunmaz elektriğe dokunmuş gibi kendini yerde bulur.) Ah, ne oldu bana.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

KİTAPCİNİ: İşte, son hareket de kendisinden geldi. Homurkulak'ın en tehlikeli olan yeri dişine kendisi dokundu.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: İşte bu, kazandık.

MERVE: Orman kurtuldu. Hey bakın! Masalın yazarı da kımıldamaya başladı.

KAKTULA: Hey, bana ne oldu? Elimi kaldıracak güç bulamıyorum. Yoksa, evet bütün büyü gücüm bitti. Ben bu ormanda bu şekilde yaşayamam.

ANDAY: Artık veda zamanı geldi, Sayın Kaktula. Artık ormana ve hayvanlara zarar veremeyeceğiniz bir yerlere gidin ve kimseye zarar vermeden yaşamayı öğrenin.

KAKTULA: Elveda, ben artık bu ormanda yaşayamam. Her şeyi bırakıyorum. Terk ediyorum buraları. (Saraydan çıkar.)

SAHNE 10

(MERVE, ANDAY, HOMURKULAK, KİTAPCİNİ, YAZAR)

YAZAR: Ben neredeyim? Ha, hatırladım. Masal yazarken Büyücü kaktula beni masala çekip ormanı mahvetmeye çalışmıştı.

MERVE: Yaşasın, siz de tamamen kurtuldunuz.

YAZAR: Kaktula nerede?

ANDAY: Artık bu ormanı terk etti.

YAZAR: Onu alt etmeyi başardınız demek. O zaman mükemmel bir takımsınız siz.

KİTAPCİNİ: İşte bu kez de başardık, ama ormandaki hayvanları unutmayalım. Yazar da uyanmışken hayvan kahramanlarımız masallarını bitirmeliler

ANDAY: Sayın yazar, hayvanların bir daha rahatsız edilmemesi için size ihtiyaçları var.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Artık hayvanlar da özgür ve mutlu olacaklar.

MERVE: En önemlisi orman da yok edilmekten kurtuldu.

YAZAR: Nasıl yaptınız, bilmiyorum ama mükemmel bir iş başardınız. Bu işi güzel bir şekilde noktalamamız gerekiyor.

KİTAPCİNİ: En güzeli hayvanları da buraya getirmek ve sarayı onların kullanımına sunmak.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Sayın yazar, isterseniz hayvanları buraya getirelim ve masalın geri kalan kısmını tamamlayalım. Merve, böylece gördüğün gibi bizim ödevimiz de tamamlanabilecek.

YAZAR: Bu mükemmel olur. Bundan sonrası için bu saray tam onların ihtiyacı olan bir yer. Onları getirmek uzun sürmez mi?

KİTAPCİNİ: Homurkulak'ı tanımadığı belli oluyor.

HOMURKULAK: (Saraydan dışarı fırlar.) Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Siz masalın gerisini hazırlaya durun.

MERVE: Onları yeniden görmek çok güzel olacak. Ben de zayıf almayarak, okulun en başarılısı olma özelliğimi koruyabileceğim.

YAZAR: Onları hep mutlu olacakları bir masal dünyasına yerleştirmek ve mutlu olmalarını sağlamak çok güzel bir duygu.

SAHNE 11

(MERVE, ANDAY, HOMURKULAK, KİTAPCİNİ, ASLAN, AYI, TİLKİ, TAVŞAN, YAZAR)

MERVE: İşte Homurkulak ve Hayvan dostlarımız da geldi.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ASLAN: Vaaov vaov. Mükemmel bir şey bu, *korkusuzcaa* işte geldik buraya.

AYI: Uhhao gır. Artık bu saray hayvanların *koorkulu* rüyası olmayacak.

TİLKİ: Hauuv hih hi. Diğer bütün hayvanlar *muutlu* olacaklar.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. Yeniden *görrüşmek* ne güzel!

ANDAY: Bizim için de sizleri yeniden görmek çok güzel.

MERVE: Kaktula artık sizleri rahatsız edemeyecek.

YAZAR: Ormanın sakinleri yeni bir hayatı kurmak sizlerin elinde. Yarım kalan masalımızı güzel bir finalle tamamlamalıyız. Ormanın güzel kurulmasında neşe ve mutluluk içinde ormanın sakinleri, bir eğlence merkezi kurmaya karar verirler.

ASLAN: Vaaov vaov. Biz *haayvanların* canının sıkılmaması için, bu sarayı eğlence merkezi yapalım.

AYI: Uhhao gır. Bu merkezde herkes eğlenirken, hayvanlar alemi dışında yeni kurallarımız da *oolmalı*. Örneğin burada, avlanmak yasak olmalı.

TİLKİ: Hauuv hih hi. *Buu* eğlence yerini hep birlikte yönetebileceğimizi herkes görmeli. Hayvanlar ne güzel de anlaşabiliyor denmeli.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. Bütün *hayvanlarr* bizi görmeli, ne güzel şeyler üretebiliyorlar ve ne de güzel anlaşabiliyorlar demeli. Bütün hayvanlar bizi örnek alıp yaşamlarını değiştirmeli.

ASLAN: Vaaov vaov. O zaaman bu işi modern yöntemlerle çözelim. Kabul edenler, etmeyenler. Kabul edilmiştir. Eğlence merkezimizi kurmaya oybirliği ile karar verdik.

YAZAR: Böylece hayvanlar, ormanın içinde yeni bir yaşam kurmaya koyuldular.

ASLAN: Vaaov vaov. *Aartık* ne yapacağımızı kararlaştırdık. Büyücü devden de kurtulduğumuza göre hayvanların dostluk dansını yapmanın tam sırası.

Çok güzel, çok güzel

Ormanlı olmak ne güzel.

Herkes versin el ele

Dans edelim birlikte.

AYI: Uhhao, uhhao gır.

Yürüyün tek ayak üzerinde.

Ah ne güzel, ne güzel.

Hayvanların kardeşliği için

Dans edelim hep birlikte.

TİLKİ: Hauuv hih hi.

Bir sağa gidelim

Bir sola el ele

Ah ne güzel, oh ne güzel.

Neşe içinde yaşayalım

Dans edelim hep birlikte.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım.

Yavaş yavaş zıplayalım.

Oh ne güzel, ah ne güzel

Mutlu olmak isteyenler

Dans edelim hep birlikte.

HAYVANLAR: Dans edelim hep birlikte.

Dans edelim hep birlikte.

ASLAN: Vaaov vaov. İşte *ormaanımız* kurtuldu.

AYI: Uhhao gır. Masalımız *soona* erdi.

TİLKİ: Hauuv hih hi. Dansımızı da yaptık.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. *Birr* şeyler üretmek ne kadar güzel ve ne kadar anlamlı. Bunu da tattık.

KİTAPCİNİ: Bizim için de gitmek vakti.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Sevgili hayvan dostlarımız. Sizlerden ayrılmak vakti geldi.

MERVE: İnanın çok zor bu bizim için. Sizleri çok sevdik, hem de çok.

YAZAR: Her şeyin bir sonu olduğu gibi bu masalın da sonu geldi. Hem de mutlu bir sonla tamamlandı.

ASLAN: Vaaov vaov. Sizin de bekleyenleriniz *vaardır*. Güle güle gidin.

AYI: Uhhao gır. *Oormanımızı* sakın unutmayın.

TİLKİ: Hauuv hih hi. Bizleri de *uunutmayın*.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım. Canınız *sıkılırrsa* hayvan masallarından okumayı unutmayın ve bizi hep hatırlayın.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Hoşça kalın.

MERVE: Sizi unutmayacağız. (Çıkarlar.)

YAZAR: Ben kitabımın başına geçeyim. Herkese hoşça kalın. Yine görüşmek üzere.

ASLAN: (Hep birlikte dans etmeye başlarlar.)Vaaov vaov.

AYI: Uhhao gır.

TİLKİ: Hauuv hih hi.

TAVŞAN: Hıff hıf hıff hım

SAHNE 12

Masal Kitabının önü.

(MERVE, ANDAY, HOMURKULAK, KİTAPCİNİ)

(Kitabın kapısından hepsi sırayla ön sahneye çıkarlar.)

KİTAPCİNİ: Masal dünyasını terk ederek, tekrar normal dünyanıza geri döndük.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Homurkulak, diğer kulaklarını yeniden yerine koyduktan sonra, bizi yine unutma.

MERVE: Sizinle geçen zamanımız çok hoş oldu, ama en önemlisi bir şeyler yapmayı denemek ve başarmak. O bambaşka ve çok güzel oluyor.

KİTAPCİNİ: Artık sizler denemenin, mücadele etmenin ve en önemlisi coşku içinde yaşamanın zevkine varmayı öğrenmişsiniz. Bu da sizlere yeni dünyaların kapılarını açıyor. Yeni insanlara ve hayatlara doğru yol almanızı sağlıyor. Ben sadece sizlerle olmaktan mutlu olduğumu söylemekle yetineceğim.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Gitme zamanınız geldi, değil mi?

MERVE: Bizim için sizler hep burada ve kalbimizdesiniz. İzin verirseniz, içimden gelen birkaç satırdan oluşan şarkımla duygularımı dile getirmek istiyorum.

KİTAPCİNİ: Elbette ayrılıkların en güzelini yaşatmış olursunuz bana. Şarkılarla ve şiirlerle yaşanan ayrılıklar üzüntüyü ve hüznü unutturur.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

MERVE:

Sizleri tanımak çok güzeldi.

Çok güzeldi eğlenmek,

Çok güzeldi neşelenmek.

Bulutlarda yaşamak gibi.

Sizlerle paylaşmak çok güzeldi.

Çok güzeldi eğlenmek,

Çok güzeldi neşelenmek.

Şarkılarla yaşamak gibi.

Dostları sevmek çok güzeldi.

Bulutlardan tatlı bir şarkı dinler gibi.

Kavuşmayı beklemek çok güzeldi

Bitmeyecek bir şarkıyı söylemek gibi.

Çok güzeldi eğlenmek,

Çok güzeldi neşelenmek.

Çok güzeldi eğlenmek,

Çok güzeldi neşelenmek.

KİTAPCİNİ: Bu güzel sözlerden sonra artık huzur içinde gidebilirim.

Haydi hazırlan Homurkulak.

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

ANDAY: Yine gelin, olur mu? Sizi hep bekleyeceğiz. Güle güle. Görüşmek üzere.

KİTAPCİNİ:

Benim adım KİTAPCİNİ

Çocuklar dinleyin beni

Sevmek ve korumaktır kahramanların görevi

Benim adım biliyorsunuz, KİTAPCİNİ

Sevgilerle yaratılacak dünyalarda

Oyunlar ve şarkılarla

Hep hayallerle iç içe

Ben yine geleceğim

Hayallerle hep birlikte

HOMURKULAK: Hobodo dodo, oh bulu bula.

(Bir ışık ve duman yoğunluğu oluşur. Birbirlerine el sallarlarken, ışığın içine giren KİTAPCİNİ ve Homurkulak yok olur.)

ANDAY: Merve sen neden ağlıyorsun ki?

MERVE: Ben ağlamıyorum ki! Sadece seviniyorum. Bütün arkadaşlarımıza hoşça kalın derken sevinçten gözümden yaş geliyor.

PERDE